

Sygn. akt I Ca 279/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 listopada 2013 r.

Sąd Okręgowy w Łomży I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Włodzimierz Wójcicki (spr.)
Sędziowie:	SSO Wiesława Kozikowska SSO Eugeniusz Dąbrowski
Protokolant:	Monika Świtajewska

po rozpoznaniu w dniu 28 listopada 2013 roku

na rozprawie

sprawy z powództwa A. G. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą G. A. G. w C.

przeciwko A. L. i P. L.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanych A. L. i P. L.

od wyroku Sądu Rejonowego w Zambrowie Wydział I Cywilny

z dnia 14 sierpnia 2013 roku, sygn. akt I C 69/13

I. apelację oddala

II. zasądza od pozwanych na rzecz powoda kwotę 600,00 zł tytułem kosztów procesu za drugą instancję.

Sygn. akt I Ca 279/13

UZASADNIENIE

W złożonym przeciwko A. L. i P. L. pozwie, A. G., prowadzący działalność gospodarczą pod firmą (...) w C., domagał się zasądzenia od pozwanych kwoty 5 988,01 zł tytułem zapłaty za sprzedane towary oraz zwrotu kosztów procesu. Wskazał, że pozwani zakupili u niego materiały budowlane objęte fakturą VAT nr (...) z dnia 26 października 2012 roku, za który nie zapłacili. Towar ten pobrał wykonawca remontu w mieszkaniu pozwanych - Z. Z., który był upoważniony przez nich do zamawiania i odbierania towaru w sklepie. Za pozostałą część towaru, objętego inną fakturą, pozwani uścili już należność.

Pozwani A. L. i P. L. wniesli o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na ich rzecz kosztów postępowania według norm przepisanych. Podali, że nie upoważniali wykonawcy remontu Z. Z. do zamawiania towaru – miał on tylko odbierać towar zamówiony przez nich i projektantkę M. Ś. (1).

Wyrokiem z dnia 14 sierpnia 2013 roku, sygn. akt I C 69/13 Sąd Rejonowy w Zambrowie Wydział I Cywilny zasądził solidarnie od pozwanych A. L. i P. L. na rzecz powoda A. G. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą G. A. G. w C. kwotę 5 988,01 zł oraz zasądził solidarnie od pozwanych na rzecz powoda kwotę 1 472,65 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sąd Rejonowy ustalił, że w lipcu 2012 roku A. i P. L., rozpoczynając remont swojego mieszkania w W., utworzyli otwarty rachunek na zakup materiałów niezbędnych do remontu w sklepie (...) w C.. Upoważnili projektantkę wewnątrz M. Ś. (2) oraz wykonawcę remontu Z. Z. do zamawiania i odbierania w tym sklepie towarów na ich konto, w zależności od konieczności wynikłych podczas prac remontowych. Pobrany na łączną kwotę 17 331,84 zł towar został w całości zawieszony przez Z. Z. do przedmiotowego mieszkania i tam przez niego wykorzystany. Na żądanie A. L. wystawiono dwie faktury: na pierwszej nr (...), opiewającej na kwotę 11 343,83 zł, znalazły się towary zamawiane przez pozwaną oraz projektantkę i została ona opłacona, na drugiej nr (...) na kwotę 5 988,01 zł miały być materiały zamawiane przez Z. Z. i nie została ona uregulowana. Na drugiej fakturze znajdowało się m.in. lustro zamówione przez A. L., a także materiały bez których niemożliwe byłoby wykorzystanie materiałów z pierwszej faktury (m.in. kleje, szpachla, grunt, kolki, sprzęt hydrauliczny).

Sąd Rejonowy zważył, że w świetle całego materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, nie może budzić najmniejszych wątpliwości, iż strony zawarły umowę kupna – sprzedaży materiałów budowlanych, a ponieważ sprzedawca wywiązał się ze swoich zobowiązań, w pełni zasadnym jest jego roszczenie zapłaty kierowane do pozwanych. Z. Z. miał upoważnienie pozwanych do zamawiania i odbierania towaru na ich konto. Zgodnie z zawartą umową, sprzedawcy należy się kwota wynikająca z faktury VAT nr (...) i nie mają tu znaczenia wzajemne rozliczenia inwestorów i wykonawcy. O kosztach orzeczono na mocy art. 98 k.p.c.

Apelację od wyroku Sądu Rejonowego w Zambrowie z dnia 14 sierpnia 2013 roku, sygn. akt I C 69/13 złożyli pozwani, zaskarżając wymieniony wyrok w całości. Zarzucili naruszenie przez przedmiotowy wyrok przede wszystkim art. 99 § 2 k.c., art. 103 §1 i §2 k.c. oraz art. 233 § 1 k.p.c. Wnieśli o zmianę skarżonego rozstrzygnięcia i oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanych kosztów postępowania przed sądem pierwszej i drugiej instancji według norm przepisanych, ewentualnie o przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi pierwszej instancji i pozostawienia mu rozstrzygnięcia o kosztach postępowania przed sądem pierwszej i drugiej instancji.

Powód A. G. złożył odpowiedź na apelację pozwanych, w której wniósł o jej oddalenie w całości oraz zasądzenie od pozwanych solidarnie na rzecz powoda kosztów postępowania według norm przepisanych za II instancję.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja pozwanych okazała się być bezzasadna i podlegała oddaleniu w całości.

Sąd odwoławczy w pełni podziela ustalenia faktyczne dokonane przez Sąd I instancji i przyjmuje je za własne.

Słusznie zauważył Sąd I instancji, że pomiędzy stronami zawarta została umowa kupna – sprzedaży, a wobec przeniesienia przez sprzedawcę na kupujących własności rzeczy wymienionych w fakturze VAT nr (...) i ich wydania, kupujący byli zobowiązani do ich odebrania i zapłaty sprzedawcy ceny, stosownie do art. 535 k.c. Jak wynika z zebranego w sprawie materiału dowodowego, pozwana A. L. była od dnia 1 sierpnia 2012 roku w stałym kontakcie mailowym ze świadkiem A. T., pracownicą firmy (...). Upoważnienie wykonawcy Z. Z. do składania zamówień i odbioru towaru, zaczęło być kwestionowane przez pozwaną dopiero od chwili powzięcia przez nią wiadomości o wadliwym wykonaniu przez niego prac remontowych, o czym poinformowała stronę powodową mailem z dnia 21 września 2012 roku. Pozwani nie mogą jednak przerzucać ryzyka, związanego z dokonaniem przez nich wyborem wykonawcy na powoda, który wywiązał się wobec nich ze swoich obowiązków jako sprzedawca. Umowa sprzedaży

ma charakter umowy wzajemnej, w odniesieniu do której znajdują zastosowanie ogólne przepisy dotyczące zobowiązań wzajemnych (art. 487 i n. kodeksu cywilnego). Świadczenia stron mają charakter ekwiwalentny w znaczeniu subiektywnym. Zakładając racjonalność stron występujących w umowie, nie można nie dostrzec, że każda z nich dlatego w tę umowę się wdaje, gdyż w jej wykonaniu oczekuje otrzymać przynajmniej nie mniej, niż sama zobowiązana była dać lub dała. Umowa sprzedaży dla każdej ze stron jest źródłem załatwiania interesów (wyrok SN z 2 grudnia 2003 r., III CK 141/02, Wspólnota 2003, nr (...), s. 53). Umowa sprzedaży ze swej istoty jest umową o charakterze odpłatnym. Odpowiednikiem świadczenia sprzedawcy jest umówiona cena, a więc ustalona przez strony i wyrażona w pieniądzu wartość rzeczy lub prawa będących przedmiotem umowy. Samo przyjęcie towaru za oferowaną na fakturze cenę stosownie do art. 488 § 1 k.c. rodzi natychmiastowy obowiązek zapłaty, o ile strony uprzednio nie zawierały umowy odmiennie regulującej warunki zapłaty (wyrok SA w Katowicach z 17 stycznia 1992 r., I ACr 3/92, OSA 1992, z. 7, poz. 61).

Odnosząc się do stosunku prawnego łączącego pozwanych oraz wykonawcę Z. Z., generalnie w umowie o dzieło to przyjmujący zamówienie ma obowiązek dostarczenia wszystkiego, co do wykonania dzieła jest mu konieczne, bez względu na wkład pracy. (zob. S. Buczkowski (w:) System prawa cywilnego, t. III, cz. 2, s. 426; A. Brzozowski (w:) System prawa prywatnego, t. 7, 2004, s. 337-338; A. Zimny, Umowa..., s. 18; K. Kołakowski (w:) G. Bieniek, Komentarz, t. II, 2006, s. 181). Sąd I instancji zasadnie wskazał, że z całokształtu zebranego materiału dowodowego w sprawie wynika, iż Z. Z. miał upoważnienie pozwanych do zamawiania i odbierania towaru na ich konto, a w niniejszej sprawie nie mają znaczenia wzajemne rozliczenia inwestorów i wykonawcy.

Sąd Okręgowy nie podzielił zarzutów oraz wywodów apelacji pozwanych i z tego względu podlegała ona oddaleniu w całości na mocy art. 385 k.p.c..

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i § 3 k.p.c., stosownie do zasady odpowiedzialności za wynik procesu, zgodnie z którą strona przegrywająca zobowiązana jest zwrócić swojemu przeciwnikowi poniesione przez niego koszty procesu.